Ελληνικές επενδύσεις στην Τουρκία

- Η ουσιαστική δραστηριοποίηση Ελλήνων επενδυτών στην Τουρκία ξεκίνησε μετά το 1999, και είχε ως εφαλτήριο τα θετικά για τις σχέσεις των δύο χωρών περιστατικά που συνέβησαν εκείνο το έτος (πολιτική βούληση για προώθηση ζητημάτων «χαμηλής πολιτικής», διπλωματία των σεισμών, στάση της Ελλάδας στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ελσίνκι).
- Οι Έλληνες επενδυτές έλκονται κυρίως από το μεγάλο μέγεθος της Τουρκικής αγοράς και από το χαμηλό βαθμό ωρίμανσης της: αποβλέπουν στη ζήτηση και στις ευοίωνες προοπτικές περαιτέρω ανάπτυξης. Το γεγονός αυτό φαίνεται και από τους τομείς δραστηριοποίησης των ελληνικών επιχειρήσεων: οι περισσότερες επιχειρήσεις λειτουργούν στον τριτογενή τομέα και μόνο λίγες έχουν δημιουργήσει εγκαταστάσεις παραγωγής.
- Οι Ελληνοτουρκικές οικονομικές και εμπορικές σχέσεις έχουν σαφώς βελτιωθεί τα τελευταία χρόνια, υπολείπονται όμως του δυναμικού τους: η Ελλάδα βρίσκεται στην 22η θέση του συνόλου των σημαντικότερων χωρών - επενδυτών στην Τουρκία, έχοντας επενδύσει 33 εκατομμύρια δολάρια ή ποσοστό 0,40% επί του συνολικού επενδυθέντος κεφαλαίου - τα ποσοστά αυτά θα μπορούσε και θα έπρεπε να είναι αρκετά ψηλότερα (στοιχεία 2005).
- Τα διαρθρωτικά προβλήματα της Τουρκικής οικονομίας, η δυσκολία άντλησης κεφαλαίων, τα υψηλά επιτόκια, το υψηλό κόστος των τραπεζικών συναλλαγών, η γραφειοκρατία και η διαφθορά, προβληματίζουν περισσότερο τις ελληνικές επιχειρήσεις που εκφράζουν επιθυμία επέκτασης των δραστηριοτήτων τους στην Τουρκία.
- Αξιοσημείωτο είναι επίσης ότι από την ελληνική παρουσία στην Τουρκία απουσιάζουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, αλλά και γνωστά ονόματα μεγάλων επιχειρήσεων: πρόκειται για μια διαφορά από την ελληνική επενδυτική συμπεριφορά στα Βαλκάνια.
- Η πρακτική των Ελληνικών επιχειρήσεων έχει δείξει ότι ο δανεισμός τους είναι προτιμότερο να πραγματοποιείται στο νόμισμα της Τουρκίας.
- Η συνεργασία με Διεθνή Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα αποδείχθηκε σε πολλές περιπτώσεις ότι είναι ιδιαίτερα επωφελής (European Bank for Reconstruction and Development, International Finance Corporation).
- Η πιο επιτυχής τακτική εισόδου στην Τουρκία αποδείχθηκε ότι είναι η σταδιακή είσοδος στην χώρα μέσα από δοκιμαστικές επενδύσεις που απαιτούν τη χρήση σχετικά μικρών κεφαλαίων και η χρήση αυτών των επενδύσεων ως βάση για τις επόμενες: μεγάλες αρχικές επενδύσεις που έγιναν δίχως μια συνεπή και μακροχρόνια στρατηγική αποδείχθηκαν προβληματικές.
- Η χρήση των κοινοπραξιών (Joint Ventures) είναι, τέλος, μια πρακτική που κερδίζει συνεχώς θιασώτες: στοχεύει στην εκμετάλλευση της γνώσης για την τοπική αγορά που έχουν οι ντόπιοι επιχειρηματίες, οι οποίοι είναι γνώστες των ιδιαίτερων πολιτισμικών, δημογραφικών και άλλων στοιχείων της χώρας, γνωρίζουν και μπορούν να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικότερα τα ιδιαίτερα νομικά προβλήματα που πιθανών δημιουργηθούν, γνωρίζουν τους άγραφους νόμους της αγοράς, έχουν εμπειρία των κανόνων λειτουργίας μιας επιχείρησης και ξέρουν να ρυθμίζουν τις σχέσεις της με τις δημόσιες υπηρεσίες – γραφειοκρατία.